

„EDINOST“
 izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob torekih, četrtekih in sobotah. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec . f. — 10, izven Avstrije f. 1.40 za tri mesece . . . 2.50 za pol leta . . . 5.— za ves leto . . . 10.— Na naročbe brez priložne naročnine se ne jemlje ozir.
 Posamično številko se dobivajo v prodajnicah tobaka v Trstu po 2 nč., izven Trsta po 3 nč. Sobotno večerno izdanje v Trstu 4 nč., izven Trsta 5 nč.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorako.

Oglasi se računajo po tarifi v petito; za naslove s dobrotimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana osumitnica in javnozhalna, da- mašči oglasi itd. se računajo po ogedbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu: ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravitelstvo ulice Moline pi- sole št. 8. II. nadst. Odprte reklamacije so prosto poštnine.

„F. edinost je mes 1“.

Dolenjska državnozborna volitev.

Prijeli smo naslednji oklic:

Častiti volilci v Novem Mestu, Krškem, Kostanjevici, Metliki, Črnomlju, Kočevju, Ribnici in Višnji Gori!

Pretekla sta že skoraj dva meseca, odkar mi je došel z Dolenjskega glas, da bi se pri bližnji državnozborni volitvi utegnili zjediniti ob moji skromni osebi dolenjski spoštovani volilci.

Do danes na strogo nepolitičnem stalu delujočega me je nenavadno osupnil tak časten poziv sred izmej Vas.

Nekaj časa na to se je v resnici odpo- vedal svojemu državnozbornemu mandatu Vaš doseđanji čast. poslanec in kmalu potem je vis. deželna vlada razpisala volitev.

Mnogo sem mislil to znanovano dobo: ali naj bi si upal še na politično ozemlje, ali ne.

Slednjič sem se odločil, da sprejemem državno poslanstvo, ako me Vi — častiti volilci — za to izberete.

Moje odločitve vzrok je pa to ponavljano zatrdilo in ta ponavljana želja, da bi se merda uprav ob tej volitvi zjedini Kranjski do sedaj nezjedinjeni Slovenci.

Častiti volilci! moje doseđanje delovanje na nepolitičnem polju Vam je več ali manj znano.

Kot državni poslanec bi se pa v držav- nem zboru potegoval za verske potre- bščine in zlasti za versko šolo; za naše narodne pravice in posebej za razšir- jeno uporabo slovenskega jezika v šoli in v uradu; za socialno reorganizacijo na krščanski podlagi. Trudil bi se po vsej moči za zboljšanje gospodarskih razmer poljedelskega, trgovskega, obrtniškega in de- lavskega stanu; za ugodneje stalo državnih uradnikov. Deloval bi torej kar najustrajneje za raznovrstne gmotne in duševne potrebe našega meščana, tržana, poljedelca in urad- nika. S posebnim ozirom na Vas bi bil za podaljšanje dolenjske železnične proge skozi Vaše pokrajine proti jugu. — Največa skrb bi mi bila vse óno dobro vseh stanov, ki bi v resnici osrečiti moglo Vas in ves naš ljub- ljeni slovenski narod.

Sinu iz presteга ljudstva mi je bila vae- skozi prilika spoznavati skrbi in potrebe slo- venskega poljedelca; v malem mestu na de- želi in v stolnem našem mestu ves čas svo- jega stanovskega poslovanja bivajoč sem pa spoznal vse življenske potrebe našega tržana, meščana in uradnika.

Spoštovani volilci! Če se torej dan vo- litve, 25. februarija t. l., zjedinite ob meni o b e zadnja leta neljubo razdvojeni

stranki slovenskega naroda — po- častili ste s tako zedimbo sicer mene; a bolj ste oveselili svoj narod, ki mu je domača needinost sedaj hirajoča bolezen, a mu po- stane konečna smrt.

Na strogo krščanskem, strogo avstrij- sko-dinastičnem ter strogo narodnem braniku stoječ bi kot državni poslanec ostal to, česar sem si prizadeval do sedaj biti vselej in povsod: neupognjen značaj. V Ljubljani, 9. februarija 1895.

Profesor **Tomo Zupan.**

V priprostitih besedah besedah, brez ble- tečih fraz in gostobesednih obljub nam je g. prof. Zupan razvil svoj program. Že pred par dnevi, doznavi, da je ta gospod vsprejel kandidacijo, izjavili smo se zanj brez pomi- slikov in brez obotavljanja.

Polemizujé z našim ribniškim dopisnikom, ki se je sicer toplo a ne posebno spretno zavzel za kandidacijo g. sodnika Višnikarja. Povedali smo svoje od davna že utrjeno me- nenje, da Slovenci ne potrebujemo na Dunaju samo talentov, ampak tudi — značaje v. neizprosni značajev, kojih ne morejo upog- niti viharji političkih borb, niti jih morejo zvaliti s pravega pota razni vplivi: mi po- trebujemo poslancev, kojim so stalna in utr- jena verska in narodna načela ter politički nazori.

Kdo ne ve, da poslancu treba sposobno- sti in bistrega razuma? Ali kaj nam hasnejo vse sposobnosti, ako jim nedostaje trdne in neizprosne volje — ako ne moremo namreč računati z absolutno gotovostjo, da bodo vse poslančeve sposobnosti služile konečnemu cilju vseukupnega naroda?!!

Ne preostaje nam torej družoga, nego da si poiščemo takih poslancev, ki bodo dru- žili v sebi zmožnost s trdnim značajem in jekleno voljo.

Vsi ti pomisleki so nas naveli, da smo se zavzeli za kandidacijo gospoda profe- sorja Tomo Zupana in jo danes vnovič naj- topleje priporočamo čestitim volilcem dolenj- skim.

G. Tomo Zupan nam obeča, da hoče ne- premično strogo stati na krščanskem, strogo avstrijsko-dinastičnem in strogo narodnem braniku ter da hoče kot poslanec ostati: **neupognjen značaj.**

To nam zadošča, tak program odgovarja povsem našim nazorom: kako v bódi slo- venski poslanec! Mirnim srcem smemo torej priporočati gospoda Zupana, tembolj, ker so v njem s trdnim značajem jekleno voljo in kristalnočisto nesebičnostjo združene tudi — potrebne zmožnosti in popolno pozna- vanje potreb in nadlog naroda slovenskega.

Nas pokrajinske Slovence pa sili še jeden

tiho in otožno, vlivajoč v akorde vso svojo tugo in bolest.

Tema je bila, niti glasu slišati. le molki, otožni mol-akordi so doneli tiho skozi sobo . . . Nakrat preide očetovo sanjarenje v znano krasno, priprosto žalostinko: „Kako grenek, tužen je ločitve britke čas . . .!“ — trepetali so mu prsti, trepetajoč so brneli grobno žalni glasovi v temi, vmes pa se je zdajci začulo — ihtenje, ihtenje moža, očeta . . . Ako sem mu za kaj hvaležen, ne pozabim mu nikdar te noči, nikdar njegovih solz! —

Tudi meni je postajalo tesno pri sreč, ko se je bližal bolj in bolj dan ločitve. —

Še zadnjič sem šel k svoji Franciki. — Baš se je opraviła, da pojde v Drago po dve steklenici mleka k teti, ki je imela slovite molzne kraje.

Spremil sem jo. — Malo sva govorila po poti, saj se je nama obema stiskalo srce, — saj jutri odpotujem! —

„Francika,“ — sem dejal, — „jaz ne bom „gospod“! —

drug posebno tehten vzrok, da se ogrevamo za kandidacijo tega uzornega duhovnika in rodoljuba. Kot načelnik naši družbi sv. Cirila in Metoda dokazal je g. Zupan, da oklepa se svojim plemenitim in idealnim sr- cem ves narod slovenski, da mu je torej tuj tisti nesrečni lokalni patrijo- tizem kranjski, kojega v sedanjih dobi zmešnjave v pojmi in nezdravega oportuni- zma smatrajo kot posebno državniško mo- drost.

Vse plemenito mišljenje in čutstvanje, vsa plamteča ljubezen tega g. kandidata do milega naroda slovenskega se nam pa zrcali v onem odstavku, v kojem ta blagi mož izreka željo, da bi se ob njegovi volitvi zedinili do sedaj nezjedinjeni Slo- venci.

Mi razumemo in cenimo to željo g. kan- didata Zupana, saj je mož duhovnik po božji volji in narodnjak po božji in na- rodovi volji. Kdor spaja v sebi take lastnosti, ta ve najbolje, koliko trpe vsled nesrečnega razpora prvi in glavni svotinji slovenstva: vera in narodnost.

Gospod profesor Zupan nas pozivlja na zjedinitenje; z isto željo v srcu obračamo se tudi mi do dolenjskih volilcev: *zdržite se o volitvi g. profesorja Tomo Zupana svojim za- stopnikom na Dunaju — volite neupognivega in tudi res neupognivega značaj-moža!*

Politiške vesti.

Dr. M. Laginja pred svojimi volilci.

Včeraj dopoldne dobili smo nastopno brzo- javko:

„Včerajšnega shoda volilcev v Baderni, mestne občine **poreške**, udeležilo se je nad 2000 mož. Ta po svoji udeležbi ogromni shod izrekel je soglasno in ob neopisljivim navdu- šenjem popolno priznanje in ne- omejeno zaupanje poslancema Spinčiču in dru. Laginji. Predložene resolucije so se vsprejele soglasno. Zajedno je ta impozantni shod izjavil svojo nepre- mično udanost Njeg. Velič. cesarju in kralju!“

Tako brzojavka, koje priobčujemo ve- liko radostjo in čestitamo na sijajnem vspehu tako dru. Laginji kolikor vsem udeležencem. Kjer vlada tako priščeno razmerje med za- stopniki in zastopanci in kjer se združujejo srca v toli diven in harmoničen akord: tam je zmaga gotova!

Iz Gorice nam poročajo: V soboto od 3. pop. do 7^{1/2} zvečer je imel sejo italijan- ski klub. Pripoveduje se, da so se gospodje prav hudo prepirali, kajti furlanski poslanci niso toliko nasprotni deželnemu šolskemu za-

„Moj Bog, Francek, zakaj ne?“

„Francika, ti boš moja žena, — boš?“

„Tiho, tiho, Francek!“ — prestrašeno se je ozrla na okoli in rdeča je bila v lici kot velikonočni piruhi. „Kaj poročajo tvoja gospa mama!“ —

„Saj ne bo vedela, Francika! — Študi- ral bom latinske šole in potem . . .“

„In potem?“

Pojdem na Dunaj študirat za doktorja!“

„Oh, nikari, nikari! — Ubogaj svojo mater, postani rajše svet mož, ki boš držal Boga v rokah . . . Francek, ne, ne . . .!“

Prišla sva baš do neke ozke brvi in te- daj sem jo prijel z obema rokama za glavo ter jo poljubljaj brez konca in kraja. — Bila sva poleg zapuščenega ribnjaka in nikjer žive duše. Ni se me mogla ubraniti Fran- cika, ker je držala pod vsako pazduho ve- liko steklenico. To priliko sem torej izrabil ter poljubljaj svojega dekleta, kar sem želel in sklonil že tedaj, ko sva čitala še skupno, kako je objemal in poljubljaj Zorin svojo Delo! — —

logu po Gregorčičevem načrtu, ker bi po vsej pravici le Gorica nekaj doplačevala za deželo, od katere živi in jo molze. —

Vlada je pritiskala na laške poslance in oni so umaknili za sedaj svojo izredne pred- logo, t. j. „Agro Monfalconese“ in furlanske tramvaje. Zató ostanejo v razpravi le na- vadne točke, ki niso dale še nikakega po- voda razdvojenju. Danes od 11. do 2. pop. je bilo posvetovanje zaupnih mož od obeh strani; prisoten je bil tudi vladni zastopnik. Danes popoldne imate obe stranki zopet posvetovanje. Zdi se, da je kriza s tem rešena. V dveh ali treh sejah bodo re- šene vse navadne stvari, med katerimi je od slovenske strani mnogo takih, ki bi jako tr- pele, ako bi bil deželni zbor odložen. (Za ceste okoli 15 000 gold., dijaške podpore, Trentarska cesta podpore za slov. obrtno- nadaljevalno šolo, ki ne spadajo med izredne zahteve v kompenzacijo za „Agro“, kakor ste poročali včeraj.)

Tako stojé stvari danes popoldne. Kako bo drevi, to je še v božjih rokah.

Deželni zbori. Konservativni nemški poslanci v deželnem zboru štajerskem so baje jako zlovoljni, ker jim slovenski po- slanci niso prijavili svoje izjave, predno so zapustili zbornico. Klerikalni poslanci so sta- vili minolo soboto predlog, v katerem izre- kajo nado, da vlada tako uredi srednje šol- stvo na južnem Štajerskem, da bodo dijaki razumeli oba deželna jezika, ko zapuste učni zavod.

Papež in car. Lev XIII je poslal rus- kemu carju pismo, v katerem se zahvaljuje poslednjemu, da je dal na svobodo onih 14 katoliških duhovnikov, koje so bili zaprli mi- noli mesec.

Različne vesti.

Spomenik Valvazorju. Kakor poročajo iz Ljubljane, namerujejo temu velezaslužnemu kronistu dežele Kranjske postaviti spomenik v obližu deželnega muzeja kranjskega. O dotičnem predlogu razpravljaj bode mestni svet Ljubljanski v jedni prihodnih sej.

Razpisani štipendiji. Borzna deputacija Tržaška razpisuje iz ustanove „vitez Vicco“, katero je osnovala trg zbornica v spomin pokojnemu svojemu predsedniku Antonu vitez Vicco, te-le 4 štipendije: 150 glđ. za ubož- nega gojenca na ladijestavbarskem oddelku tuk. trg. akademije, ne gledé na narodnost in vero prosilčevu. — 150 glđ. za ubožnega dijaka iz Trsta, ki študira kjer koli na ka- koršnem si bodi od države pripoznanem za- vodju za inženirja. — 300 glđ. za ubožnega Tržačana, ki je dovršil z dobrim vspehom

„Francika, ali si huda?“ — sem jo vpra- šal. Molčala je in s sklonjeno glavjo še hi- trejše hitela v Drago. Molčala sem stopal po- log nje, pa jo čez par minut zopet vprašal: „Francika, povej, ali si huda?“

Tedaj pa je obstala nakrat ter gledaje mi solznih očij v obraz trdo rekla: Ali veš, da sva storila velik greh!“ —

„Greh!? — Francika, zakaj?“

„Moja mati so rekli jedenkrat, da sto- rila fant in dekle smrten greh, če se polju- bita, predno sta zaročena!“ —

Osupnil sem. Tega še nisem vedel. A takoj sem jej odgovoril: „Saj sva vendar že zaročena — pred Bogom, ne?“ —

Odkimala je z glavico, kot bi hotela reči, to ne velja. — Prav malo sva še go- vorila do svoje ločitve, ko pa sam jej dejal: „Zdrava Francika!“ — tedaj je zaihtela in zbežala v hišo.

Nisem je videl več. — Drugega jutra sem odpotoval s svojim kovčkom na latinske šole . . .

(Dalje prik.)

PODLISTEK.

Gradišcarjeva Francika.

(Iz. novelica).

Bližal se je konec zadnjih mojih počit- nic v rojstveni vasi, predno sem moral v latinske šole. — Mati je skrbno spravljala mojo obleko, šivala perilo ter je zlagala v kovček, oče pa mi je z resnim obrazom za- bičeval, kako naj se vedem v Ljubljani, s kom naj občujem, kam naj zahajam in kam ne.

Mož je vidno trpel pri misli, da ga kmalu zapustim. Pozabil je na vse moje hudomuš- nosti, odpustil mi že davno vse prestopke doma in v šoli ter se bal dneva, ko me od- vede voz. —

Otroci smo spali s postarno deklo na jedni strani šole, mati in oče pa na drugi.

In tako se je zgodilo jedno noč — pra- vila mi je mati —, ko moj oče samih skrbij in žalosti radi mojega skorajšnega slovesa ni mogel zatisniti očesa. Nenadoma je vstal, ogrnil si spalno sukno in v temi šel k svo- jemu harmoniju. Odprl ga je ter začel igrati

trgovinske nauke ter hoče potovati, da se naobrazi nadalje v trgovinski stroki. — Prošnje v 4 tednih.

Pobalinstvo ?! Minoli petek po noči raztrgali so neznan „pobalini“ v hrvatskem gimnaziju v Spletu po vseh razredih cesarjeve podobe in pa zemljevide Avstrije. Našli so sledove, ki kažejo, da so bili dotični „pobalini“ dečki od 15 do 18 let. Pričela je stroga preiskava. Občina Spletska objavila je razglas do meščanov, v katerem obsoja ta vandalizem in naglašča dinastično čustvo hrvatskega naroda. Zajedno obeča 200 gld. nagrade dotičnemu, ki pripravi oblasti zlikovcem na sled. Tako se je dogodilo v Spletu. Kako postopajo nekje drugje ob sličnih prilikah?! Kolikor se spominjamo mi: povsem drugače! Ne le, da se trudijo v potu svojega obraza, kakó bi olepšali taka lopovstva, ne le da se javno časopisje trudi, da bi vzbudilo simpatije do zločincev, ampak interpeljuje celo v občinskem zastopu, zakaj sta župan in ravnateljstvo storila svojo dolžnost s tem, da sta dogodek prijavila kompetentni oblasti!! Seveda: Altri paesi, altri costumi! Splet je v hrvatski Dalmaciji, neko drugo mesto pa je v drugi pokrajini — kje? to je gotovo že pogodil čestiti čitatelj.

Sramota za Trst! Minolo soboto pozvali so g. Trevesa v hišo št. 3 ulice Fabio Severo. Tam je našel omenjeni gospod na dvorišču pod milim nebom (v dežju!) udovo Josipino Butazzoni s tremi otročiči. Gospodar dotične hiše (sram ga bodi!) pometal je namreč siromašno prtljago uboge udove na dvorišče, ker mu ni mogla plačati stanarine. Gospod Treves konstatoval je, da je 3 in pol letna hčerka Butazzonijeve težko in nevarno bolna. Vzel jo je v svoj voz in odpeljal v bolnišnico. Tam pa so mu rekli, da ne morejo vsprejeti na pol mrtvega otroka, ker — nimajo prostora!! Tudi to je nečuvstvo, sramotno za Trst! G. Treves moral se je torej vrniti z bolnim otrokom! Naprosil je neko miloščerko žensko, da je vsprejela otroka v svojo oskrb.

Tej stvari ni treba komentarja. Mestni svet dovolil je že zdavno potrebni denar, da se nakupi 100 novih postelj za bolnišnico: zakaj se tega še ni storilo? A za bolnega otroka bi se bilo že našlo prostorček, samo, — ako bi se hotelo. Ta nečloveški, brezsrčni faktum zabeležimo v trdni nadi, da se kaj jednakega ne pripeti nikdar več.

Slovensko brašno in pevsko društvo „Vodnik“ v Dolini priredi svojo veselico s petjem, igro, plesom itd. dne 24. februarja t. l. Obširni in zanimivi program se objavi v par dneh. ODBOR.

Pogrebno društvo v Rocolu imelo je v nedeljo dne 10. t. m. v društveni krčmi letošnji občni zbor. Zborovanje otvoril je gosp. predsednik s primernim nagovorom. Društvo štelo je letos 54 rednih udov in 2 dosmrta. V odbor bili so jednoglasno izvoljeni: predsednikom in blagajnikom gosp. Jakob Purič, tajnikom g. Matija Slamič, odborniki: gg. Andr. Hrovatin, Franjo Nadlišek, Matija Lah, in Franjo Gerdol.

Iz Nabrežine nam pišejo prigodom veselice dne 3. t. m.: Veselje bilo je slišati lepi pozdrav gosp. predsednika pevskega društva „Nabrežina“, župana Ign. Tance-ta. Mnogoštevilni prisotni — dvorana bila je doslovno „natlačena“ — odzvali so se navdušenemu pozdravu z iz srca prihajajočimi, gromovitimi „živio“-klici. — Burno priznavanje žela je gena. učiteljica na svoji deklamaciji „Stara mati“. Deklamovala je z občutkom in takó razločno, da se je v skrajnem kotičku prestorne dvorane umela vsaka besedica. — O petju našega krepkega in čilega pevskega zbora pa bi bilo menda nepotrebno poročati. Kdor je kedaj čul „Nabrežino“, priznati mora brezuvetno, da temu pevskemu zboru ni z lepja para med domačimi pevskimi zbori v tržaški okolici in sploh na sivem Krasu. A to ne velja le glede izbornih, zvonkih glasov, ampak tudi glede preciznosti in tehnike v težkih skladbah. Vsa čast pevovodju gospodu Avgustu Tancetu, ki je z neobično pozhrtvalnostjo in ljubeznijo do stvari, izuril svoje pevce do take popolnosti. Popolnoma prese-necila pa je poslušalce skladba „Plovi ladjo“. To petje bilo je zares divno, segajoče globoko v srce. Maršikateremu bradatemu možaku zaigrala je solzica radosti v očeh! Nasprotno pa je probudila mnogo smeha šalo-igra „Kateri bo?“ Igrali so jo domači dile-

tantje takó precizno, da je bilo slišati namesto kritike soglasno priznanje: Kaj takega nismo še videli v Nabrežini! Omeniti pa moram, da so izmed teh diletantov nekateri nastopili ta večer prvič na oder! In vendar so se vedli prav možko, vsi od prvega do zadnjega. Bili so prav v „elementu“; svojih ulog bili so sigurni, zato so zares pošteno in temeljito opravili svojo nalogo. Da si n. pr. videl „doktorja“, kakó ponosno in navdušeno je odpel svoj „solo“ v igri, ne bi niti verojel, da imaš neiskusnega diletanta pred seboj. Hvala gospodu „režiserju“ Tomšiču in vsem igralcem na prelepi zabavi! Le kmalu zopet kaj jednakega.

Po končanem vaporedu rajala je mladina do ranega jutra v nedolžni zabavi. Vsa veselica vršila se je v splošno zadovoljnost in v najlepšem redu. Gostje bili so, ne omenjam domačega ljudstva, iz Komna, Sežane, Proseka, Kontovelja, Sv. Križa itd. Nemilo pa smo pogrešali milih nam gostov iz Trsta. Ne znam, kaj je bil temu vzrok, ali slabo vreme, ali pa obilica narodnih veselč v Trstu samem. Menda poslednje, kaj ne? No, počastite nas pa prihodnjic; zagotavljam vas, da vam ne bode žal. — Zaključujem z vsklikom: Živela narodna Nabrežina!

Iz Škrbine nam pišejo: Naše bralno društvo „Narodni dom“ priredi svojo prvo veselico dne 17. t. m. točno ob 6 uri zvečer v dvorani g. Frana Cotiča h. št. 51. Vstopnina za osebo bude 10 nvč. (za otroke polovica), sedeži 10 nvč. Program obsega zanimive točke: petje, deklamacije in igro; pev-ske točke bodo izvrševali domači pevci. Za obilno udeležbo se uljudno priporoča.

ODBOR.

Družbi sv. Cirila in Metoda so darovali od 15.—31. januarja t. l.: G. Tosti, gostilničar v Ljubljani dragocen knjižni dar; živahna podružnica v Dornbergu 200 kron; sl. Cerkniško-Planinska ženska podružnica dohodek veselice v znesku 120 kron; g. dr. Silvin Krašovec, c. kr. avskultant v Novem Mestu 27 kr. 20 h, nabranih na Silvestrov večer v novomeški čitalnici; g. M. P. v Ljubljani 12 kron, nabranih v družbi mladih domoljubov in g. Ant. Mavrič ob neki poravnavi 4 k. — Za slovensko šolo v Velikovicu so nam v tem času poslali: Sl. uredništvo „Mira“ prvi pri nas koroških Slovencev za slovensko Velikovo šolo v znesku 1006 kr. 30 h. Večje svote darovali so: Preč. g. k. Einspieler stolni kano-nik v Celovcu, 100 K.; vč. g. profesor Ivan Hutter v Celovcu 100 k.; 50letni župnik v Celovcu 100 K., trije rodoljubi, ki pa nočejo imenovani biti 100 K.; vč. g. Valenti Šum-h, župnik v Smihelu pri Pliberku 100 K.; rodoljubni župnik na mali in ubožni fari v Pliberški dekaniji, ki pa noče imenovan biti 80 k., z željo, da ga prečastiti gospodje so-bratje v darežljivosti zdatno prekosijo; iz nabiralne puščice Celovskega slovenskega kluba 50 k.; preč. g. Simon Iniko, dekan v Žabnicah 30 k. in čč. gg. slovenski bogoslovi v Celovcu 12 kr. i. t. d. — Dalje so darovali po vč. g. Fr. Korošcu v Mariboru: Preč. g. dr. Ivan Mlakar profesor bogoslovja in ravnatelj dijaškega semenišča, 25 kron; preč. g. Josip Zidanšek, prof. bogoslovja 10 K.; vč. g. Jakob Tajek, vojaški kapelan, 10 K. in pošiljavec vč. g. profekt Fr. Korošec 15 kr. s pripisom: Bog živi slavno družbo našo skrbno mater! V jednak namen so darovali: Preč. g. duhovni svetnik Jan. Sajovič župnik v Slavini, zbirko šolskih prijateljstev v znesku 29 K.; vč. g. Janez Keršič župnik na Jesenicah 20 K.; sl. „Prva dol-enjaska posojilnica“ v Metliki 20 K.; č. gostje na godovanju g. A. Turnška, župana v Nazaretu na Štirskem 15 K.; g. Mart. Petelin, c. k. profesor v Novem Mestu 10 K.; vesela družba pri veselici „Narodne čital-nice“ v Kostanjevici 8 K.; č. g. Martin Ulčnik, kapelan v Grizah pri Celji 2 gl. 70 kr. kot dar vesele družbe; preč. g. duhovni svetnik Tom. Hajdiž, dekan v Moravčah 6 K. in g. Josip Pavlin v Ljubljani 5 K. kot del skupička za srečke na Silvestrov večer. Vedno množiči se darovi za Velikovo šolo so nam priča, da rodoljubno občinstvo smatra Velikovo šolo za jedno najnujnejših narodnih zadev. Zahvaljujemo se požrtvovalnim darovalcem, zlasti še prečastiti duhovščini z željo, da bi našli mnogo posne-malcev. Bog povrne vsem dobrotnikom!

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Žrtve — snega. Z Reke poročajo: Po noči na 4. t. m. pripetila se je grozna nesreča v okolici Senjski. Kakih pet kilometrov od Senja, ob poti v Novi stoji blizo morskega obrežja na griču osamljena kmetska kočica. V tej kočici prebival je nje lastnik s svojo ženo in tremi sinovi. Ogromna teža snega, ki se je nakopičila poslednjih dnij na strehi, udrla je isto ter porušila tudi zidovje. Sneg in ruševine pokopali so nesrečnike in živino v hlevu poleg kočice. Ko so prihodnjega dne mimoidoči ljudje opazili, kaj se je zgodilo, lotili so se urno dela, da izgrebejo živo pokopane nesrečnike. Ženo izvekli so mrtvo izpod snega, mož je bil sicer še živ, toda tako strahno poškodovan, da ne ozdravi več. Trije sinovi, ki so spali na senjaku, ostali so popolnoma nepoškodovani. Najstarejši sin, 20 leten, krepak mladenič, hitel je po nesreči v noč, da bi pozval ljudij v pomoč, toda siromak obtičal je v snegu. Našli so ga zmrznjenega ob cesti. Poleg teh nesrečnikov poginilo je 7 krav, 30 ovac, jeden konj in jedna mla, črna čreda last nesrečnega kmeta.

Poskus samomora. 24letna Terezija Schnabel, bivajoča v ulici Cavana šte. 15, povzila je v danes nekoliko strupa z namenom da se umrti. Prihitevši zdravnik dr. Goldhammer podelil jej je prvo zdravniško pomoč ter jo potem dal prevesti v bolnico. Tamu poskusu samomora je baje vzrok neozdravljiva bolezen.

Izginil parnik. Dne 26. januarja t. l. odplul je iz Havre (Francoska) parnik „Gascogne“, kateri bi bil moral dospeti dne 3. t. m. v Novi York. Na parniku bilo je vkr-canih 174 popotnikov (po drugih poročilih nad 200); z mornarji vred nad 300 ljudij. Parnik pa ni došel v Ameriko in tudi iz drugih znanih pristanišč ni nikakoršne vesti, kam je izginil. Sorodniki dotičnih popotnikov so seveda v velikih skrbeh; isto tako parobrodno društvo „Compagnie Transatlan-tique“, katerega last je parnik „Gascogne“, je-den najlepših parnikov omenjene družbe.

Policijsko. Neznat na ukradel je iz trgovine jestvin trgovca R. Mayerja na Acquedottu št. 25. sodček sardel, vreden 6 gld. Dotični tat ima menda dosti vina na razpolaganje, da „prigrizne“ slane sardele k pijači. — 21letno bezposelno dekle Marijo M. iz Ljubljane prijeli so stražarji v veži hiše št. 4. ulice Cologna ter jo odpravili v zapor, ker si služi svoj „kruh“ z nesramnim življenjem. — Zaprli so 56letnega brezposelnega Josipa K. iz Postojne in 52letnega Josipa C. iz Trsta, ker sta prosjačila po mestu. — Poleg teh zaprli so 4 pouličnjake, ki so po noči razgrajali po ulicah.

Koledar. Danes (12.): Evaltija, devica; Melecij, škof. — Jutri (13.): Katarina, dev.; Jordan, blaž. — Polna luna. — Sonce izide ob 7. uri 15 min., zatoni ob 5. uri 16 min. — Toplota včeraj: ob 7. uri zjutraj 5-3 stop., ob 2. pop. 7 stop. C.

Loterijske številke izžrebane 6. t. m.:
Dunaj 9, 85, 36, 29, 51.
Gradec 87, 58, 29, 45, 54.
Tomešvar 10, 78, 2, 60, 7.

Najnovejše vesti.

Zader 10. Polzvedovanja o dogodku na gimnaziju v Spletu se nadaljujejo. Ravnateljstvo gimnazija je odredilo, da so se danes zaslislali vsi dijaki. Dosedaj še niso dobili nikakih konkretnih podatkov, po katerih bi mogli sklepati o osebah storilcev.

Splet 11. Danes predpoludne so v vseh razredih gimnazija na svečan način obesili nove podobe cesarja. Pred zbranimi profesorji in 300 učencev izustil je vodja patrijot-istič govor. Dijaki so peli cesarsko pesem.

Dunaj 11. Cesar je odpotoval včeraj zjutraj v Carp Martin. Vladar je došel na zapadni kolodvor ob 7 1/2 uri v spremstvu generalnega odjunta Paara. Tu ga je pričakovalo več dostojanstvenikov. Cesar in vsi

drugi gospodje so bili v civilni obleki. Cesar se je ustavil v Welsu v rodbini nadvojvode Frana Salvatorja do danes zjutraj. Ob 8 uri zjutraj je nadaljeval svojo pot. Cesar utegne ostati v Carp Martinu kakih 14 dni, koja doba se pa morda podaljša za jeden teden. V Carp Martin dospe cesar v torek ob 11. uri pred-poludne.

Dunaj 10. Danes se je vrnilo tu 10 shodov socijalno-demokratske stranke v prilog splošnemu in direktnemu volilnemu pravu. Shodov se je udeležilo 5000 oseb in so se isti završili povsem mirno. Le na jednom mestu se je jedna gruča delavcev nekoliko spoprijela z redarji.

Dunaj 11. Državni zbor je sklican na dan 19. februarja.

Lizbona 10. 800 delavcev iz delavnice kraljevih železnic je ustavilo delo. Redarstvo je ukrenilo potrebno, da se ohrani mir.

Pariz 10. Na progi severne železnice trčila sta dva vlaka drug ob drugem. Strojevoda in jeden potnik sta lahko ranjena. Vseled te nezgode so imeli vlaki večje zamude.

Arco 10. Nadvojvoda Albrecht se počuti nekoliko slabo. Njegovo stanje pa ni nikakor vznemirljivo.

Trgovinske brojavke.
Budimpešta. Pšenica za spomlad 650—651
Pšenica za jesen 1893 687 do 689 Oves za spomlad 6.— 6.02 Rž nova 640—649. Koruzna za maj-juni 621-622.

Pšenica nova od 78 kil. f. 655—660, od 79 kil. f. 660—665, od 80 kil. f. 665—670, od 81 kil. f. 670—675 od 82 kil. for. 676—680.
Ječmen 630—635; prosa 620—630.

Pšenica: Dobro ponudbe, popraševanje jako neznatno. Trg mlačen Prodalo se je 20000 mt. st. Vreme: blago.

Praga. Noratirani sladkor za februar f. 11.25 mare 11.90, maj 12.05 nova letina 12.60. — 1/2, 3/4, nižje

Praga. Centrifugal novi, postavljen v Trst in s carino vred, odpošiljatev precej f. 28.25—29 febr. Avg. f. 29.50 — Concassé za februar-mare 29.80 —. Cotvorni za febr. 30.75. V glavah (sedih) za februar 30.75

Havre. Kava Santos good average za februar 95.—, za juni 94.25 stalno.

Hamburg. Santos good average za mare 77.75 maj 76.— september 75.45 stalno

Dunajska borza 11. februarja 1898

	predvčeraj	danes
Državni dolg v papirju	101.35	101.15
„ „ „ srebru	101.40	101.20
Avstrijska renta v slatu	128.—	128.30
„ „ „ v krouh	99.20	99.15
Kreditne akcije	418.90	418.—
London 10 Let.	124.35	124.45
Napoleoni	6.88 1/2	6.89 1/2
100 mark	60.72 1/2	60.75
100 Italj. lir	46.80	46.8 1/2

Raspis službe.

Pri okrajni bolniški blagajni v Nabrežini ima se namestiti s 1. majem t. l. blagajnični zdravnik z letno plačo 1000 gld. in s potnim pavšalom 200 gld., skupaj 1200 gld.

Blagajnični zdravnik mora biti zmožen slovenskega in italijanskega jezika in držati domačo lekarno s potrebnimi zdravili; prostor in potrebne utenzilije za to preskrbi brezplačno okrajna bolniška blagajna.

Za sedaj se namesti blagajnični zdravnik za dobo 2 let s trimesečno medsebojno od-povedjo.

Ako bi blagajnični zdravnik preskrboval tudi službo občinskega zdravnika, namreč ogled mrtvih in mesa, lečenje siromakov v občini in sploh saniterne agende v občini, dobi od Nabrežinske občine nagrado v letnem znesku 350 gld.

Prosilci imajo odposlati dotične prošnje s potrebnimi prilogami vred do najdalje 15. marca t. l. podpisani bolniški blagajni.

V Nabrežini, 8. februarja 1895.

Okrajna bolniška blagajna.

Dobroznana gostilna
ANTONA VODOPIVCA
(po domače „pri Prvackevcu“)
v Trstu,
ulica Solitario št. 12

toči kolikor v gostilni, tolikor pri veseliah v sokolski telovadnici, vedno le pristna vipavka, Prvacka in kraška bela in črna vina. — Sladki riesling v steklenicah, in modro fran-kinjo, vsake steklenica drži 1 litr v velja 60 novč. — Postrežba je poštena, cena zmerna. Kuhinja je preskrbljena s točnimi, toplimi in mrvilimi jedili.

Priporoča se rojakom v Trstu in s dežele. Toči vino tudi družinam 4 noč. ceneje, ako se odzame najmanj 5 litrov.

Zahvala.

Podpisani se zahvaljuje presčno vsem onim, ki so se sočutno spomnili njega in njegove družine povodom nenadomestne zgube vled smrti nepo-zabnega mu sina

ALOJZIJA.

Posebno se zahvaluje svojemu dragemu bratu, Ivanu Mariji Vatovcu in ostali rodbini, prečastiti duhovščini na lepem sprevodu, gg. pevcem na krasnem petju in vsem onim, ki so se v tolikem številu udeležili pogreba.

Prisrčna hvala vsem.

Sv. Ivan pri Trstu, dne 11. februarja 1895.

Jožef Vatovec.